

[Agerschou]

isoleret, sagde hr. Poulsgaard, var dem, der var ramt af sygdommen. Hvad mener hr. Poulsgaard, når hr. Poulsgaard siger »ramt af sygdommen«? Er det de mennesker, der viser sig at være antistofpositive, eller er det de mennesker, der viser sig rent faktisk at have symptomer på selve sygdommen? Hvem er det, der efter hr. Poulsgaards mening skal isoleres, hvis de ikke gør, som hr. Poulsgaard mener de skal gøre? Og hvordan skal isolationen foregå?

Dohrmann (FP):

Ja, det sidste skal jeg nok svare hr. Agerschou på, for det sagde hr. Poulsgaard klart og tydeligt, men hr. Agerschou og med ham flere ordførere er jo mere optaget af at tale om uvidenhed og lignende ting, end af at lytte efter, hvad der bliver sagt. Hr. Poulsgaard sagde udtrykkeligt, at hvis en person efter at have fået konstateret AIDS gik rundt og smittede andre, så var det rimeligt af hensyn til andre at isolere den pågældende fremfor at lade denne person fortsætte med at gå rundt og sprede denne skrækkelige sygdom.

Hr. Lenger blev stillet et helt konkret spørgsmål af hr. Poulsgaard, og hr. Lenger smøg sig behændigt udenom ved at sige, at han menete selvfølgelig ikke, det var rigtigt af nogen at gå og smitte andre. Men såfremt dette forslag ikke vedtages, hvilke muligheder har samfundet så for at bremse en sådan person, som går rundt og smitter andre med denne skrækkelige sygdom? Ingen. Og så kan ministeren og alle andre ordførere stå og tale om uvidenhed.

Det er helt i orden, at man siger om hr. Poulsgaard og om mig, at vi ikke har sat os ind i tingene, men jeg synes, det er groft, at man står heroppe og siger, at det skyldes uvidenhed, at man fremsætter sådan et forslag, samtidig med at der findes læger og sygeplejersker, som har præcis den samme opfattelse – det ved ministeren også udmærket godt, og det skulle ikke undre mig, om der også inden for sundhedsstyrelsen var stor, stor uenighed i det spørgsmål.

Med ministerens udlægning og talemåde i øvrigt – og det gælder ikke alene ministeren, men også flere ordførere – må jeg opfatte det, som om de, der ikke er enige med ministeren, som landbrugsministeren sagde det i en anden diskussion, de er dumme, de er

uvidende, de ved ikke, hvad de snakker om; og det synes jeg ærlig talt er under lavmålet.

Det, der må være formålet med diskussionen og behandlingen og oplysningen og det hele, må være at få begrænset smitten så meget som muligt. Det er derfor, dette lovforslag er fremsat. Hvis man ikke foretager sig noget og vedtager et forslag, der ligner dette her en smule, så har samfundet ingen muligheder for at bremse smittebærerne, og de, der blæser på de advarsler, de har fået, skal bare have lov til at fortsætte.

Men selvfølgelig, alle vi andre, lægerne inklusive, vi er dumme.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Må jeg godt spørge hr. Dohrmann, hvordan han vil finde ud af, hvad smittede personer egentlig går rundt og foretager sig.

(Kort bemærkning):

Dohrmann (FP):

Nu synes jeg godt nok, hr. Lenger skulle koncentrere sig om først og fremmest at svare på de ting, han bliver spurgt om. Men det er da klart, at de eneste, der kan konstatere sygdommen, er lægerne, ikke? En person skal da heller ikke straffes, hvis vedkommende uden kendskab til sin eventuelle sygdom har smittet nogen. Det er først i det øjeblik, vedkommende har fået lægens advarsel om, at han har sygdommen, at det efter vores opfattelse er samfundets pligt at træde til.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Der findes i dag ca. 30 levende AIDS-patienter. Der findes omkring 1.000, der har fået påvist, at de muligvis, formentlig, er smittebærere. Der findes nogle tusinde flere, som nok også er smittebærere. Men det er altså omkring 1.000 personer, vi taler om. Hvordan vil hr. Dohrmann finde ud af, hvad de går rundt og foretager sig?

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det var faktisk det samme. Hr. Dohrmann: hvordan? Hvordan, hr. Dohrmann?